

Trenne nya och ganska
nöjsamma krigs-wisor, den
första: författad af en
kri...

1700-1829 81 Cg Br. 1790

National Library
of Sweden

1790

Trenne nya och ganska nöjsamma

Sv. saul,
Vitt. Sv.
Hist.

Krigs = Wisor,

(Br.)

1700-1829

Den första :

Författad af en Krigsmän.

Rom hurtiga Soldater, som
måste &c.

Sjunges under sin egen behagliga Melodie.

Den Andra :

Skrifwen af en Swensk Soldat.

Hör du god Bonde hwad jag
saga må &c.

Sjunges som: Det gyllene U. B. C. D.

Eller som: Men till Gud sätt ditt hopp fast &c.

Den Tredje :

Enfaldigheten lyfter också
sjunga &c.

Hvilken diktare är Bonden och Kyrkwerden.

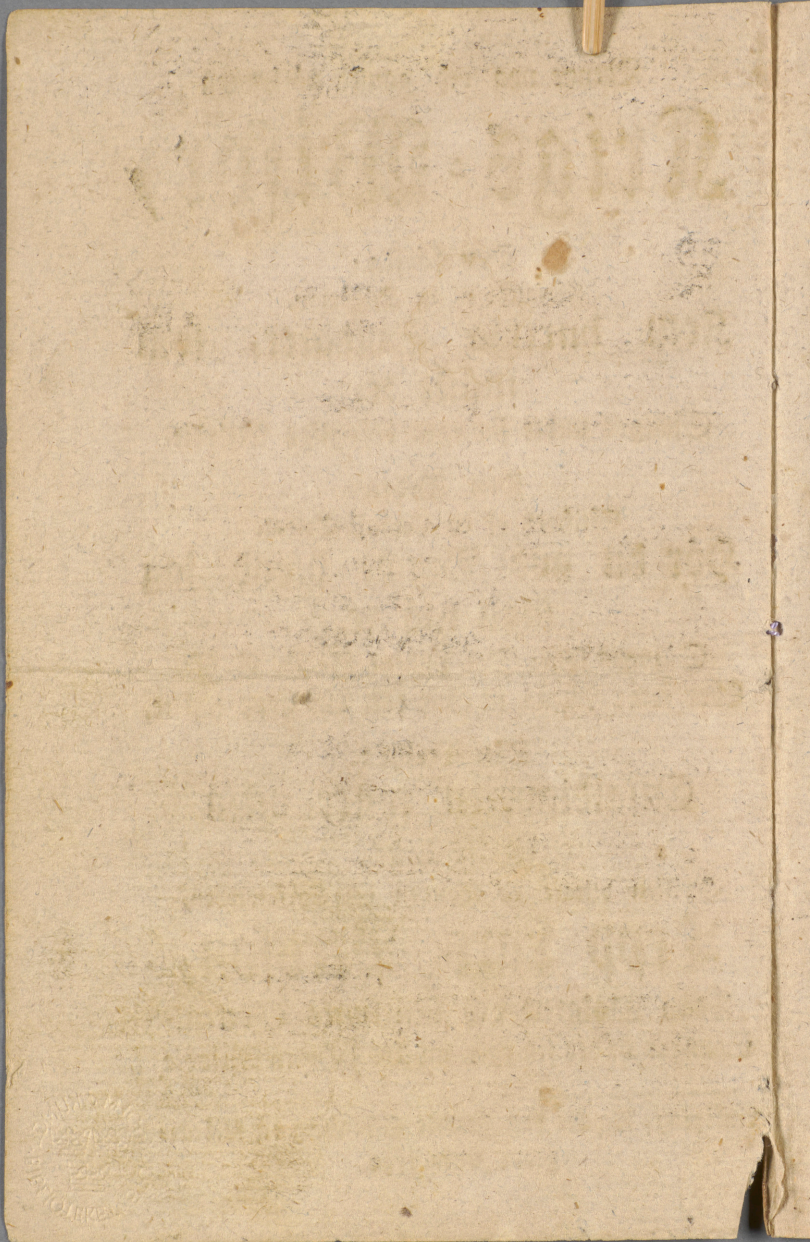
Lepp Lars Persson,

Från Dalarne och Rättwils Socken.

Sjunges under sin egen mycket bekanta Melodie.

Rindöping, Tryckt hos Fredric Schönberg och Wärdens
grens Enka 1790.

14/1. --- 9

Den Första :

I.

Rom hurtiga Soldater, som måste gå i fält,
Kom alla Krigs-kamrater, som modet ej har fält,
Och låt oss vara färdiga, at taga an gewär;
En wån jag lemnar hemma och den i hjertat bär.

2.

Den som skal tjåna Konungen, skal wara oförskräckt
Och altid ta til godo om han blir hastigt wäckt,
At genast wara färdig när Trumman börjar gå,
Därtill förnögd och glader ehwad som hända må.

3.

Storsak om jag skall tjåna, då andra stiga upp,
Fast de har gods och penningar, det gör mig lika godt;
Så wet at jag är en med den rikaste ända,
Utaf den sälla arfwelott som ingen löya får.

4.

Storsak om jag skall wåga för Sverge lif och blod,
At fäcka för min Konung, det gället tappert mod,

At fäckta för min Konung och bära hans gewär,
Det är den största tapperhet, som Seger-kronan bär.

5.

Säll den som tänkt på böden hwar timma och minut,
Ja den är säll och lyckelig, som wandrat werlden ut;
När skottena de knalla uti främmande land,
Då äger jag min sälla frögd i Herrans milda hand.

Den Andra:

1.
Hör du god Bonde hwad jag säga må, Min
ord är i sanning lit säkert derpå, När
du får bli hemma din åker at så, Då måste
Soldaten i sält för dig gå.

2. Kån då i din barm hwad nöje han har,
Med gråtande ögon si wännen står qwar, Ja
barnen de ropa min far, gå ej bort, Lågg
dessa på hjertat tom hog det är swårt

3. Han blir då uppståder med Kongens ge
wär, Commenderad, marscherad och följer så
med, Mång waksamma nätter ej får någon
bund, Ja wärre får fara än såsom en bund.

4. Hör mera du Bonde hwad godt han kan
så, När han kommer i sält, och får Bonden
skal gå, När kulorna fluga, så låckt såsom snö,
Wet ej om han letwer ell' om han är död.

5. Men innan som slaget skall då gälla an,
Är bäst ropa Jesum sin Frälsareman, At han
wil

vil af nåde, stå honom fast bi, Til des han får lust på sine fiender si.

6. Tänk eller du Bonde, om du wore med, At ståda et krig bu'u fastigt det är, Se huru då blodet han rann som en ström, Då önska du gärna du wore i dröm.

7. Den ena han faller den andra han står, Att efter Guds vilja och lycka det går, Ja Trummor och Pipor de göra starkt gno, Att qwis da och oråt skal ei höras til by.

8. Då den som med lycka i roanskyen står, I Gudi sig frögdar at fienden bortgår, Då glädes hans män som hemma för gå, Att han uti striden ej fått något sär.

9. In mera jag talar, glöm icke min ord, Se noga wäl efter de wänslöses bord, Gif Hustrun och barnen et godt slycke bröd, Som gråta och kl ga des Fader är död.

10. Emedan du lefwer så låt detta stå, Gör dem gode så mycket du kan och förmod, Låt dem aldrig oblydna isrän dig bortgå, Du har en god lön at wänta derpå.

11. Jag nekaf dig aldrig du har ock beswär, Sv Bonden han får ju wist wara en träl, Med edert arbete på åker och ång, Står bitti da up, och sent går i lång.

12. Men så får du söwa sju timmar i ro, Med Hustrun och barnen du har i dit ho, När du är begäfwad med hållsösam kroy, Då hwil lar du nögder står gladelig up.

13. Befalla dia Herranom i all hwad du gör Att ingen olycka må komma dig för, Bed wäl för din nåsta, ja afwen också, I sonnerhet dem som mot fienden gå.

14. Til fjorton verser min wisa är skröft
Ett

Som hade wäl billigt til femtio råckt, Men tiden tillåter nu skrifwa ej mer, Min Bonde wäl håller til gods jag ber.

Den Tredje :

Enfaldigheten lyfter också sjunga, När hon för glädje ej tiga kan: Och fast hon hafwer en olård tunga, Går hon dock med sit lallande fram.

2. Ombytligt är dock i dessa tider, Fast det får och ser mycket sålsamt ut, Det dock stundligt ändteligen lider, Endast åndan winner et godt slut.

3. Stundom är här någorlunda nöjligt, Å alltid också gå lätt sammelig, Men stundom är det så bedröfweligt, Då man ej wet hwar man skal wända sig.

4. Men min wån war dock ej bedröfwad, Huru det håst med dig werlden går; Ty skull wi aldrig här bli bepröfwadt, Så glömde wi då snart refan wår.

5. Ty denna, den hon ej annat heter, In en wandring til wårt hem Å dem som efter råta ta wågen leter, Går en gång bo i Jerusalem.

6. Det är dock bäst såsom Gud behågar, Det förnimmer du wäl min wån, Åt lesa här i sju no dagar, Åt wånta bättre i Himmelen.

7. Men aldrig får man wara nögd med sunden; Ty på henne är Gud alltid wred: Å wil man ständigt segla efter vinden, Tråffar man ej rätta segel & led.

8. Wi så här se medan wi här wandrar, Om saker på många sätt, Dock kunna wi icke här på klundra, Utan tillså det är så rätt.

9. En

9. En riker här går med fläder raska, Med
sin gyllende ting så fin; En fattig sitter i stoft
och aska, Med många tårar i ögon sin.

10. Rikedom i sig sjelf fördömer inget, Å fat-
tigdom ingen salig gör: Det kommer an uppå
bågge tingen, Huru man därmed sin lefnad för.

11. Här den rike et kärligt sinne, Å den
fattige förnöjsamt mod, Å de ständigt hafwa
det i minne, Til at wara mot hwarannan god.

12. Så skola de en gång så bo tilhopa, I
det land där ingen fattig är, Å med glädje
Guds lof utropa, Förutan all möda å besvär.

13. Men många efter rikedomar sträfwa Så är
nöjda med den del de har, Största delen uti weel-
den swäfswa, Betänka ej hwad för slut det tar.

14. Et är nödigt, sök det bästa: Säll är du
om du bewarar det, At din ro uti Gud besästa,
Så kan du ock så allt annat med.

15. Simlig rikedom intet alla äger, Fast he
nog söka och bjuda til: Här fins en skatt som
öfwer all ting väger, Å hålles saler för den som wil.

16. Kongar, Furstar och Höfwietsmän, De
äro rika på denna jord; Men om man satt dem an
all i sänder, Träffa de ej up emot Guds Ord.

17. Sol och måne wist stön mänd' wara,
Å lösa wackert på firmament; Men aldrig äro
de ändå så klara, Som Guds ord det han
öf' sjelf har sändt.

18. Solen tar med tiden återwända, Månen
ömsas så stundelig; Men Guds ord hafwer ingen
ända, Utan warar eminnerlig.

19. Öf' bör dershör med tacksam hjertan och
händer, Lofwa Gud uti vår Swenska Nord!
At Guds Ande i de Nordska länder, Sig nu
hwoilar efter Herrans ord.

20. Guds

20. Guds folk de ha en rolighet at wänta,
Som ännu för dem tillbaka står, Den de dag-
geligen efterlängta, Ä i sinom tid de den också får.

21. Just därför jag den lilla hov berömmar
Af Zions folk, som fördragad är, Den önskar jag
at jag aldrig glömmar, Utan håller innerliga kär.

22. Har du en nåna vunnit Herrans nå-
de, Ä dermed budit wäl den fara wäl; Ä såles
des blifwit fränt från mycken wåde, Håll då
an, till din lefnads qwäll

23. I Zions stad, uppå Zions gränder,
På Zions gator den lufwa byggd, Der finnes
glädje för utan ände, Der en främling kan få
leswa trygg.

24. Upp min stål, upp min mun och tunga,
Upp alla krafter och hwad jag förmår: I lund-
nen dock ej om det minsta hvinga Huru det
i Himmeten rustår.

25. Gud gifwe at oss icke hindrar, Säfänaliga
heten med alle sitt präal. Som för wära sinnes
hindrar, At wi träffa kan det rätta wäl

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8

TIFFEN® Color Control Patches © The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

